

Van Halls volhardende bedrijvigheid. In deze tactiek paste de toeleg om de pers zoveel doenlijk van alle „liberale” invloed te zuiveren ⁶²⁾. Met 1 januari 1846 begon Jan Wap de uitgave van een dagblad *Nederland* te Amsterdam ⁶³⁾, waarvan aldaar beweerd werd, dat Van Hall er financieel bij geïnteresseerd was. In dezelfde tijd rijpte onder de jongere katholieken te Amsterdam, de zogenaamde Papo-Thorbeckianen, het plan een katholiek blad van hun kleur op te richten. Dit plan verontrustte de regering blijkbaar ernstig. De koning trachtte door een waarschuwing aan zijn vriend Johannes Zwijsen, de latere aartsbisschop, de tenuitvoerlegging te voorkomen, maar moest spoedig ontdekken, dat Zwijsens machtsarm niet tot Amsterdam reikte. Zo bleken Jan Waps diensten weer nodig om de Papo-Thorbeckiaanse onderneming steelsgewijze een andere koers te bezorgen. Hoe deze zich listig aan de jonge vrienden heeft opgedrongen en er aldus bijna in geslaagd is de stichting van *De Tijd* te Amsterdam te voorkomen, behoeft hier niet opnieuw te worden verhaald, wèl dat het waarschijnlijk de toekomstige bisschop Van Vree van Haarlem was, die Waps listige opzet te elfder ure deed mislukken.

V

Met deze mislukking eindigde, voorzover wij thans weten, Waps relatie tot de min of meer ondergrondse journalistiek. Voortaan zou hij in het licht wandelen en met de dag in respectabiliteit toenemen ⁶⁴⁾. Met de dichterlijke ds. J. J. L. ten Kate, in zoverre aan Wap verwant, als ook hij – blijkens *Braga* – zijn wilde haren gehad had, richtte hij nog in 1846 *De Kunstspiegel* op. In 1850 trad de predikant uit. Wap bleef alleen aan het roer. Het tijdschrift heette voortaan *Astrea, maandschrift voor kunst, wetenschap en letteren*. Geredigeerd en vermoedelijk voor een goed deel ook volgeschreven door Wap, genoot het toch ook de medewerking van bezadigde en respectabele auteurs van onderscheiden richting. Het bleef uiteraard beneden het peil van *De Gids* en de *Dietsche Warande*, maar voorzag blijkbaar in de behoefte van een conservatieve lezerskring en hield het uit tot 1859. Waps naam als redacteur werd openlijk vermeld. Een enkele maal wekte zijn geschrijf in *Astrea* de ergernis van zijn geloofsgenoten, van wie sommigen hem met onoverwinnelijke achterdocht bleven bejegenen. Soms was die achterdocht niet bepaald ongerijmd: het moest